

بالا تر از بیست

ملیحه ظریف شاهسون نژاد

در سال ۱۳۳۱، دانشکده الهیات دانشگاه تهران تصمیم گرفت تعدادی مدرس از میان طلبه‌ها و روحانیون به صورت حق‌التدریس به کار بگیرد. امتحانات هشت روز طول کشید و سؤال‌ها بسیار سخت بودند. اما در میان ورقه‌های ۳۴۰ نفر داوطلب، تنها ورقه یک نفر بود که استادان را سخت به حیرت انداخت و او کسی جز مرتضی مطهری نبود!

سرانجام نوبت امتحان شفاهی و مصاحبه حضوری با پذیرفته‌شدگان رسید. آن روز هر سه استاد برجسته دانشکده در اتاقشان برای ورود مرتضی مطهری لحظه‌شماری می‌کردند. وقتی که او آمد، همه بلند شدند. استاد فلسفه پنهان نکرد و گفت: «آقای مطهری، امتحانات کتبی تو همه ما را شگفت‌زده کرده است. حالا ما مشتاقیم ببینیم که در بخش شفاهی چه می‌کنی!»

سپس سؤالی کرد و منتظر پاسخ ماند. سؤال از کتاب منظومه ملاحادی سبزواری بود. مرتضی نخست نظر او را شرح داد و بعد، از نگاه ابوعلی سینا به جواب مسئله پرداخت. سپس از دید ملاصدرا اشکالات آنان را بیان کرد. می‌خواست به شرح پاسخ دیگری بپردازد که دید استاد دستش را بالا برد و گفت: «آقای مطهری، دست نگاه‌دار! چه کنیم که ما بالاتر از ۲۰ نمره نداریم به تو بدهیم؟ ما همین الان این بیست را به شما تقدیم می‌کنیم.»

برگرفته از کتاب استاد مطهری، محسن مؤمنی، مجموعه جلیغراغ، انتشارات مدرسه برهان